

Austatud lugeja!

Käesolev Juridica number sisaldab mitmeid intrigeerivatel teemadel kirjutatud artikleid. Kas kohtu otsused on ette määratud õigusnormide poolt? Kas advokaadi ja kliendi vahelist usaldussuhet peab kaitsma? Kas kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlusel on kooskõlas Euroopa inimõiguste konventsiooniga? Kas kehtiv autoriõiguse seadus võimaldab kaitset nn kiusliku autori eest? Neid ja teisi huvitavaid küsimusi küsitakse ja neile otsitakse vastuseid alljärgnevatel lehekülgedel.

„Ära päri nii palju – saad kiiresti vanaks!“ Ilmselt oleme kõik seda lauset lapsena kuulnud täiskasvanult, kes on meie küsimustest tüdinenud. Sama vastusega oleme tõenäoliselt ka ise tõrjunud väikesi küsijaid, kui me oleme neist väsinud või kui nende küsimustetulv on jõudnud sinnamaani, kus lihtsaid vastuseid enam pole. Vanadus on see, millega me uudishimulikke lapsi hirmutame. Sest kes palju küsib, võib ka palju teada saada. Teadmised aga piiravad illusioone ja fantaasiaid. Kellel neid pole, selle lapseiga on läbi sellele vaatamata, palju tal eluaastaid parasjagu turjal on.

Tegelikult on sellel ütөлusel ka teine, karmim variant: „Kes palju küsib, see sureb noorelt.“ See lause annab edasi ohtlikel aegadel elanud inimeste elutarkust, seda ellujäänute oma.

Juridica sai sel aastal 15-aastaseks, sünnipäevapidu toimus 12. oktoobril Tartus. Kui ma selle peo eel arvestasin välja, palju on Juridical olnud autoreid, sain tulemuseks 540. Alates 1993. aastal ilmunud Juridica esimesest numbrist kuni käesoleva aasta seitsmenda numbrini on 540 inimest avaldanud oma artikli ajakirja Juridica eestikeelses väljaandes! 540 inimest, kes ei ole kartnud tõstatada küsimusi ning neile vastuseid otsida! Seda on meeldivald palju, arvestades muuhulgas Eesti väiksust ja meie alalhoidlikkusele suunatud vanarahvatarkust.

Kasutan taas kord võimalust tänada kõiki meie autoreid. Juridica tekkimine, püsimine ja areng ei oleks olnud võimalik ilma teieta. Autorid kujundavad ajakirja näo, toimetus saab sellele vaid ehk õige pisut kaasa aidata. Loodan, et meie viljakas koostöö jätkub ka edaspidi.

Minu siiras tänu kuulub ka meie lugejatele. Ajakirja tehakse selleks, et seda loetaks. Kui juristidega rääkida, siis võib kuulda kurtmist, et Juridica artiklid on kohati liiga keerulised. See ehmatab ja sunnib toimetusel endalt küsima, kas me ei peaks püüdlema lihtsamate käsitluste poole. Kui keerulisus toob kaasa selle, et kirjapandu ei jõua auditooriumini, siis tuleb kindlasti midagi ette võtta. Kuid näib, et Juridicat loetakse. Selle kinnituseks piisab, kui osaleda ükskõik millisel õigusalasel konverentsil Eestis – Juridicas avaldatule tuginetakse, sellele viidatakse, seda teatakse. Ka meie sünnipäeva eel läbi viidud lugejaküsitlus näitas, et käsitluste väidetav keerukus ei ole meie lugejale probleemiks. Loodame lugejaküsitluse tulemused tuua teieni järgmise aasta Juridica esimestes numbrites.

Juridica veergudel on selle 15 aasta jooksul analüüsitud paljusid küsimusi. Käsitlused on läinud pikemaks ja põhjalikumaks, kuid täielikult läbikirjutatud teemadest pole õigusteaduses ehk isegi võimalik rääkida. Soovin, et meil kõigil jätkuks julgust küsida olulisi küsimusi ja visadust otsida neile vastuseid. Vanaks saamises pole ju midagi halba. Noorelt surra Juridica enam ei saa – me oleme oma õrna ea juba üle elanud.

Katrin Prück